

og skal han saa i Tilfælde bruge det for Testamenter anordnede stemplede Papir. Forsaavidt Testamentet oprettes mellem Ægtefolk saaledes, at det giver den ene af disse Adkomst til, efter den andens Død, at besidde Gaarden med de Indskrænkninger, som denne Frs. §§ 2 og 4 indeholde, bør, hvis det oprettes i den førstangførte Form, en Afskrift af den til Tingbogen dicerede Villies-Erklæring indføres i Panteprotocollen og derfor det sædvanlige Tinglæsnings- og Protocollations-Gebyr betaales, ligesom Testamentet, naar det paa anden Maade er oprettet, bør tinglæses.

Ad § 2, nr. 25

Forordning af 8. juli 1840 for Kongeriget Danmark, indtil videre med Undtagelse af Bornholm, ang. Amtstue-Oppebørselerne og de Oppebørseler i Kjøbstæderne, der ere af samme Slags, som de, der paa Landet vedkomme Amtstuerne, m.v., som senest ændret ved lov nr. 69 af 3. marts 1971 om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme

Forskriften har 50 paragraffer men alene § 2 foreslås bevaret.

Se desuden lovforslagets § 9.

Vi Christian den Ottende, osv., G.v.:

I Forbindelse med de Bestemmelser, som indeholdes i Vor Forordning af Dags Datum, angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabs-Væsen i Vort Rige Danmark i Almindelighed, ville Vi, efter at have modtaget Betænkning fra begge Forsamlinger af Vore troe danske Provindsialstænder, herved allernaadigst have fastsat, hvad der fra Begyndelsen af Aaret 1841 desuden bliver at iagttage i bemeldte Vort Rige, dog indtil videre med Undtagelse af Bornholm, med Hensyn til Amtstue-Oppebørselerne og de Oppebørseler i Kjøbstæderne, der ere af samme Slags som de, der paa Landet vedkomme Amtstuerne:

§ 1. Ligesom for nogle Skatter og Afgifter hidtil har været bestemt, saaledes skulle herefter, saavel paa Landet som i Kjøbstæderne, alle staaende Skatter og Afgifter til Vor Kasse, Bankhæftelsesrenter og Brandhjælpsspenge, samt paa Landet de Kommune-Afgifter, der erlægges til Amtstuerne, forfalde til Betaling og opkræves to

Gange aarligen, nemlig hvert Aars 1. April og 1. Okt., hver Gang med det Halve af det aarlige Beløb (* 2).

Dette gjør dog ingen Forandring i de hidtil gjældende Bestemmelser om, hvorvidt Skatterne og Afgifterne skulle erlægges enten forskudsviis eller først ved Udløbet af den Tid, for hvilken de svares, saa at Opkrævningen i indeværende Aar skeer som hidtil, hvorimod den første Termin, den 1. April 1841, indbefatter et forskjelligt Tidsløb for de forskjellige Skatter og Afgifter saasom: for Bankhæftelsesrenterne og Bygningsafgiften Tiden fra 1. Okt. 1840 til 31. Marts 1841, for Landskatten og de i den Henseende i lige Klasse med samme satte Afgifter fra 1. Jan. til 30. Juni 1841 og for Brandhjælpsspengene fra 1. April til 30. Sept. 1841.

De Skatter, som hidtil have været forfaldne maanedsviis eller kvartalsviis, uden at forudbetales, saasom Rangskat og Embedsskat, opkræves den 1. April 1841 kun for et kvart Aar, men hver følgende Termin for et fuldt Halvaar. Iøvrigt skulle Besidderne af Gods, der, efter Lovgivningens Bestemmelser, skal bortfæstes, fremdeles være berettigede til at lade opkræve og i fornødent Fald inddrive hos Fæsterne de Skatter, for hvilke de indestaae, kvartalsviis som hidtil, og skulle derfor Amtstuerne være forpligtede til, paa Begjæring af saadanne Besiddere af Fæstegods, i Begyndelsen af hvert Kvartal at meddele dem Beregning over Skatternes og Afgifternes samlede Beløb, efter de nu gjældende Regler, for det paagjældende Kvartal.

Det Samme skal derhos være Regel med Hensyn til Arvefæstere, for hvis Skatter Herlighedseierne indestaae.

- Forsaavidt Skatterne eller Afgifterne ere paabudne i Sølv, der kan erlægges med Sedler og Tegn efter Kvartalskursen, bliver, for at det inden Forfaldstiden nøiagtigen kan beregnes, hvor meget der, naar denne Betalingsmaade af Yderne vælges, skal erlægges, den Kvartalskurs at tage til Følge, som er gjældende det sidste Kvartal før Forfaldstiden, og det uanseet, naar Betalingen skeer. Men, ligesom Sølv altid kan betaales med et lige Beløb i rede Sølv, saaledes skal ogsaa det, som skyldes i Repræsentativer, modtages med rede Sølv efter Pari-Kours, saafremt Yderne selv ønske paa den Maade at afgjøre det.

§ 2. Forsaavidt Skatterne og Afgifterne, hvad enten de ere staaende eller de aarligen eller extraordinairt paalignes, ere at ansee som reelle,